

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Кърджали, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, III СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно наказателно дело № 20215140201214 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № К-4-ДНСК-97/18.11.2021 г., издадено от началник на ДНСК гр.София, с което на основание чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 лв. на *** с административен адрес ***, ****, за извършено нарушение по чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Жалбоподателят *** счита наказателното постановление за неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че било постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва извършването на твърдяното нарушение от страна на *** и го намира за недоказано. Моли съдът да отмени атакуваното постановление.

Жалбоподателят в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Б., който поддържа жалбата и моли за отмяна на наказателното постановление, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Сочи, че от събраните по делото доказателства не се установило по безспорен начин *** да е извършител на твърдяното нарушение. Не било представено нито едно писмено доказателство, че *** е възложител на извършеното прокопаване на пътя. В Констативен акт № 1/28.04.2021 г. се сочело, че изпълнителят на строежа е неизвестен. След като било така, не ставало ясно как се приемало за установено кой е възложител на строежа. Не ставало ясно и по какъв начин била установена неговата вина. По делото имало докладна на кмета на ***, от която било видно, че едва на 05.04.2021 г. кметът на *** е уведомен за настъпила авария на канализационен клон в ***. Не било възможно *** да е уведомена за аварията на тази дата и в същото време да е възложител на извършеното прокопаване в периода от 24.03.2021 г. до 30.03.2021 г. Не била установена по

безспорен начин и датата на извършване на нарушението. Освен това, кметът на *** бил самостоятелен орган на изпълнителната власт и независим в упражняване на правомощията си. Той не бил подчинен на кмета на *** и неговите действия не следвало да се приемат като действия, извършени от кмета на ***. В отклонение на изискването на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, в наказателното постановление не били описани писмените материали, имащи отношение към установеното нарушение. В атакуваното постановление не се съдържало описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено. Наказващият орган не извършил преценка на всички събрани доказателства и неправилно възприел, че се касае за изцяло нов строеж, изпълнен без необходимите строителни книжа, проекти и разрешение. Не разгледал възраженията срещу акта, в които се сочело, че ремонтът бил неотложен, тъй като имало повреда на съществуващ канализационен клон и се извършвал съгласно чл.72, ал.2 от ЗУТ. На жалбоподателя била наложена имуществена санкция на основание чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ, но не било посочено кое предложение от цитираната норма се визира. Определена била санкция над минималния размер без да са изложени мотиви за това. Не се представили и доказателства за материалната компетентност на актосъставителя.

Административнонаказващият орган в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт М., която моли оспорваното наказателно постановление да бъде потвърдено като законосъобразно. Сочи, че нарушението било безспорно установено от събраните по делото доказателства. При провеждане на административнонаказателното производство не били допуснати нарушения на ЗАНН. Представя и писмена защита, в която излага подробни съображения за законосъобразност на атакувания акт. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.03.2021 г. служители на РПС-Кърджали извършили обход на път III-5071 при км.5+590 в ***, общ.Кърджали, при което установили, че било прокопано пътното платно с широчина 60 см. Служителите докладвали на директора на ОПУ-Кърджали за извършеното прокопаване на пътя. По този повод с писмо от 14.04.2021 г. директорът на ОПУ-Кърджали уведомил РДНСК-Кърджали за извършени незаконни строителни работи. Във връзка с постъпилия сигнал, на 28.04.2021 г. свидетелите П.А. и В.Д. - инспектори в РДНСК-Кърджали, извършили проверка на място в ***, общ.Кърджали. Констатирали извършен строеж „Прокопаване на път III-5071 „Чифлик-Горна крепост-Стремци-Черноочене“ при км.5+590 на платното и изграждане на канализационен клон в участъка под пътя“, без необходимите за това строителни книжа – одобрени проекти и разрешение за строеж. Прокопаното трасе било с широчина 0,60 м. и дължина около 0,90 м., дълбочина на трасето около 1,00 м. на пътното платно по целия габарит, като имало изграден канализационен клон с PVC-V тръба, Ф 110 м. Проверката била документирана в Констативен акт № 1/28.04.2021 г. По повод установеното нарушение била изпратена покана до кмета на *** да

се яви в РДНСК-Кърджали за съставяне на АУАН на 21.05.2021 г. Поканата била получена с обратна разписка на 17.05.2021 г. На 21.05.2021 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение срещу *** за това, че във функциите си на възложител е допуснала извършване на строеж: „Прокопаване на път III-5071 „Чифлик-Горна крепост-Стремци-Черноочене“ при км.5+590 на пътното платно и изграждане на канализационен клон в участъка под пътя“, без изискуемите за това строителни книжа – одобрени проекти и разрешение за строеж. Прието било от актосъставителя, че строителството е извършено в периода от 24.03.2021 г. до 30.03.2021 г. Нарушението било квалифицирано по чл.148, ал.1 от ЗУТ. Съставеният в отсъствие на нарушителя акт на 17.06.2021 г. бил връчен на кмета на ***, който го подписал с възражение. На 18.06.2021 г. до наказващия орган било подадено писмено възражение срещу акта. Същото не било уважено и на 18.11.2021 г. било издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ на жалбоподателя *** е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. за извършено нарушение по чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Горната фактическа обстановка се установява след анализ на показанията на свидетелите П.А., В.Д. и Т.Ш.; Покана от 13.05.2021 г.; известие за доставяне; Акт за установяване на административно нарушение от 21.05.2021 г.; Възражение от 18.06.2021 г.; Удостоверение за търпимост от 03.09.2021 г.; Писмо на ОПУ-Кърджали от 14.04.2021 г.; Доклад от 05.04.2021 г.; Констативен протокол от 28.04.2021 г.; Констативен акт № 1/28.04.2021 г.; Декларация от 28.04.2021 г.; Докладна от 02.04.2021 г.; снимков материал, както и другите приети по делото писмени доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разпоредбата на чл.148, ал.1 от ЗУТ предвижда, че строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. Приложената санкционна норма на чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ гласи, че началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: на извършител, възложител или строител на строеж от първа до трета категория включително, незаконен по смисъла на чл.225, ал.2 – в размер от 5 000 до 50 000 лв. На база събраните по делото доказателства съдът намира, че не се доказва авторството на извършеното административно нарушение. Съгласно чл.148, ал.4 от ЗУТ разрешението за строеж се издава на възложителя, а според чл.161, ал.1 от ЗУТ възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. В случая не са събрани категорични доказателства, че именно *** има качеството на възложител на процесния строеж по смисъла на посочения текст от ЗУТ. Не се установи от страна на *** да е взето решение, да е разпоредено или допуснато извършване на строежа. Освен това, не бяха ангажирани доказателства кога точно и от кого е изпълнен обектът и какво отношение има

към жалбоподателя, за да може да се провери дали той действително е допуснал извършване на строежа или това е станало без неговото знание и допускане. В тежест на контролните органи и наказващият орган е било да проведат разследване и да установят всички тези обстоятелства, но това не е сторено. В хода на съдебното производство също не бяха ангажирани доказателства и представени документи за възлагането и изпълнението на строежа, представляващ „Прокопаване на път III-5071 „Чифлик-Горна крепост-Стремци-Черноочене“ при км.5+590 на пътното платно и изграждане на канализационен клон в участъка под пътя“. На следващо място, никъде в акта и наказателното постановление не се твърди, а не се и установява каква е категорията на строежа. Това е съставомерен признак на нарушението, видно от текста на приложения чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ, поради което следва да намери отражение и в АУАН и в наказателното постановление, за да може нарушителят да научи в какво го обвиняват и да организира в пълен обем защитата си. Не на последно място, контролните органи не са изяснили защо извършеното не може да се квалифицира като неотложен ремонт, каквото твърдение е било направено още в хода на административнонаказателното производство. Участвалият при проверката инспектор от РДНСК-Кърджали - св.В.Д., твърди, че не са установявали дали става въпрос за извършен аварийен ремонт на обекта. Данни за това, че е бил извършен аварийен ремонт, предизвикан от повреда на съществуващ канализационен клон, се съдържат в докладна от 02.04.2021 г. на кмета на *** – св.Т.Ш., а също и в неговите показания, дадени в съдебно заседание. В наказателното постановление се сочи декларативно, че доводите в тази насока са неоснователни, но конкретни фактически съображения относно приложимостта или неприложимостта на чл.148, ал.6 от ЗУТ не са изложени. Цитираната разпоредба предвижда, че при бедствени и аварийни ситуации разрешения за строеж по изключение могат да се издават по частични работни проекти. Строителните книжа могат да се комплектуват и по време на изпълнението на неотложните аварийни и възстановителни работи или след изпълнението им и се предават на органа, компетентен да издаде разрешението за строеж. В случая наказващият орган не само не е изяснил, но и не е изложил мотиви относно това дали е била в конкретната хипотеза бедствена или аварийна ситуация, което обстоятелство може да доведе до други изводи, различни от направените такива за извършено административно нарушение. В тежест на административнонаказващия орган е да установи по недвусмислен начин всички признаци на административното нарушение, а това в случая не е направено. Ако се приеме тезата му би могло само да се предположи, че жалбоподателят вероятно е извършил административното нарушение, но подобен извод би нарушил принципа, че наказателната отговорност, в това число и административнонаказателната, не може да почива на предположения. Предвид изложеното дотук съдът намира, че атакуваното постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63д, ал.3 вр. ал.1 от ЗАНН следва на жалбоподателя да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП

заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая по делото са проведени две съдебни заседания, в които е взел участие процесуалният представител на жалбоподателя, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на 120 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Дирекцията за национален строителен контрол със седалище град София, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе разноските по делото.

При този изход на делото на административнонаказващия орган не се дължат и не следва да се присъждат поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № К-4-ДНСК-97/18.11.2021 г., издадено от началник на ДНСК гр.София, с което на основание чл.237, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 лв. на *** с административен адрес ***, ****, за извършено нарушение по чл.148, ал.1 от ЗУТ.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол гр.София, бул.„Христо Ботев“ № 47, да заплати на *** с административен адрес ***, ****, сумата от 120 лв., представляваща направени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14- дневен срок от съобщението му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____